

[Kurt Brauer.]

dant, og den radikale ordfører har med sin tale i dag leveret os et fuldgyldigt bevis for, at det er der ikke tale om.

Det fremgår af ministerens fremsættelses-tale, at man agter at nedsætte tjenestetiden for de værnpligtige, således at alle nu får 12 måneders tjenestetid. Det må føre til et naturligt spørgsmål fra socialistisk folkeparti: hvordan har man tænkt sig at det skulle lade sig gøre? Efter min opfattelse har det været sådan hele tiden, at alle våbenføre mænd er blevet indkaldt til værnepligt. Hvis man nu pludselig skal til at bruge flere — hvad man skal, hvis man sætter tjenestetiden ned og beholder styrkemålene — så må man indkalde flere, men man kan jo ikke tage dem ud af den blå luft. Agter ministeren at nedske uddannelses-tiden, så er det sådan set ikke noget, der rører SF synderligt; tingets forsvarsbrødre må selv om, hvordan de vil ordne sig indbyrdes i den anledning. Men hvis planen går ud på at sænke kassationsgrænsen, ellers hvis planen går ud på at overføre styrker fra civilforsvaret f. eks., så er det klart, at det sker mod SFs skarpeste protest. Ministeren lover, at der vil tilflyde udvalget oplysninger om de forholdsregler, som har været nødvendige for at gennemføre tjenestetidens nedsættelse. Det havde da været interessant, om offentligheden og tinget havde fået noget at vide herom nu, hvor vi debatterer sagen. Den radikale ordfører har allerede løseligt været inde på dette forhold. Havde det ikke været mere rimeligt, om de radikale havde spurgt om dette, inden man stillede sig bag forslaget? Den radikale gruppe har haft forslaget for at læse korrektur på det. Hvorfor reagerede man ikke dengang? Det havde dog været mere rimeligt; så var vi blevet sparet for disse spørgsmål.

Endelig nok en ting fra forslaget. Det er problemerne omkring forslagets § 2, stk. 3. I forsvarsloven af 1960 står der i § 3, stk. 2:

„Såfremt særlige forhold gør det ønskeligt, kan forsvarsministeren overdrage for-

svarschefen den øverste operative ledelse af styrker af alle værn m. fl. under ansvar over for ministeren.“

Det er altså det lovgrundlag, som vi har nu, og som vi vil have, indtil dette lovforslag træder i kraft den 1. januar 1970. Det er så at sige den basis, som vort forsvar og dets minister nu har at operere på.

Men vender man sig til det foreliggende forslag til lov, kan det ikke undgå at vække opmærksomhed i et NATO-modstanderparti som SF, at man er gået ud over de rammer, som den gældende lov giver. I bemærkningerne til § 2, stk. 3, beskæftiger man sig først med det, jeg nys omtalte om den gældende lov, og man fortsætter:

„Medens det således under den nuværende ordning kun er muligt at overdrage forsvarschefen den øverste operative ledelse af styrker af alle værn, såfremt særlige forhold gør det ønskeligt, har forsvarschefen efter nærværende lovforslag allerede i fredstid kommando over alle danske styrker.“

Det vil være hensigtsmæssigt fortsat at have mulighed for i en spændingsperiode og forud for det allierede kommandosystems ikrafttræden at lade chefen for enhedskommandoen for den sydlige del af NATOs nordregion, COMBALTAP, udøve den operative ledelse af danske styrker som chef for forsvarrets operative styrker.

Da der ikke tilsigtes gennemført en ændring i den gældende ordning, vil forsvarschefen først efter indhentet bemyndigelse fra forsvarsministeren kunne udøve den operative ledelse gennem chefen for forsvarrets operative styrker.“

Nøgleordet i denne forbindelse må være ordet „fortsat“. Hvorledes skal det forstås, at det fortsat vil være hensigtsmæssigt at have mulighed for i en spændingsperiode forud for det allierede kommandosystems ikrafttræden at overgive kommandoen til COMBALTAP? Jeg er kommet under vejrs med, at det er en ordning, man har indført administrativt sidste år, men det er mig